

2000 (2000). Nel 1980 ha pubblicato con Piera Degli Esposti, *Storia di Piera* a cui è seguito *Piera e gli assassini* (2003), nel 1993 *Bagheria*, nel 1996 *Un clandestino a bordo*, nel 2001 *La nave per Kobe*. Ha vinto nel 1999 il Premio Strega con *Buio*. Le sue opere sono editte presso Rizzoli e tradotte in venti paesi.

Sul *Corriere della Sera* tiene una rubrica ogni tre settimane dal titolo „Il sale sulla coda“.

PATRIZIA BISI

DAIMON

„Tutto è cominciato la notte in cui un tifone ha spezzato un palo della luce, oscurando il quartiere intorno all'ospedale dove mia madre stava partorendo. A Milano, il 24 gennaio, ventuno anni fa. Un parto difficile, lungo e doloroso, per mia madre il primo e l'ultimo della sua carriera“.

Diletta è figlia del Maestro Enrico Lanzetti e di Elizabeth O'Leary. Non è normale, dice sua madre. Suo padre dice che è una bambina eccezionale „speciale, ha detto ancora per un po“, e poi sulla mia specialità si è steso un velo“. Agli occhi di tutti è una piccola furia che sta asserragliata in camera scagliando gli oggetti in una personalissima guerra di liberazione. Che non parla e non ascolta ma suona il piano, i tavoli, i bicchieri. Che usa le posate come armi e chiacchiera con un nano invisibile.

La verità è che Diletta è una creatura spaventata, che sente troppo e che nessuno sta a sentire. Collezione incidenti. E dottori, farmaci, istituti di rieducazione dei bambini difficili, tutte le forme di costrizione che gli adulti esercitano su quello che non riescono a capire. E nel suo mondo personale, un universo fantastico che si anima nella sua mente, sperimenta un percorso dove la „diversità“ e la fantasia sono un modo per attraversare la paura, la violenza, la solitudine, la morte.

Patrizia Bisi è nata a Roma e vive tra l'Italia, gli Stati Uniti e il Nepal. Matematica, editrice, ha lavorato a Boston presso il *Program in Writing and Humanistic Studies* del Mit. Ha pubblicato il suo primo libro firmandolo con un eteronimo.

Dacia Maraini Firenze è nata. *Korábban megjelent regényei: a Vakáció* (1962); a *Rosszullétek kora* (1963); *Egy tolvajról visszaemlékezései* (1973); a *Nő a háborúban* (1975); a *Szigetlakónő* (1985); *Marianna Ucria hosszú élete* (1990, *Campiello Dji*). *Ez utóbbi művéből készült a Roberto Faenza rendezte Hangok című film* (1994). *Emilistik még a Sajátmagának édes (1997) című regényét. Versekkötetét közlünk emlékeztetőnk a Rököléptekkel utazva* (1991), és a *Túlászon szertre* (1998) című kötetekre. *Színházi darabjait a Piera Degli Esposti Kiadó jelentette meg: Piera története, majd ennek folytatásaként a Piera és a gyilkosok* (2003); *Bagheria* (1993); *Potyautas a fedélzeten* (1996); *Hajó Kobéba* (2001). *A Sötétség című művével 1999-ben elnyerte a Strega Díjat. Regényeit a Rizzoli Kiadó jelentette meg, melyeket hűs; ország nyelvére fordítottak. Le. Állandó heti rovata van a Corriere della Sera című napilapban. „Il sale sulla coda“ címmel.*

PATRIZIA BISI

DAIMON

„Minden azon az éjszakan kezdődött, amikor a vihar kidöntött egy lámpaoszlopot. Sötétségbe borult a kórház egész környéke, ahol anyám éppen szülni készült. Ez huszonegy évvel ezelőtt, január 24-én Milánóban történt. Nehéz szülés volt, hosszú és fájdalmas, egyben anyám életében az első és az utolsó“.

Diletta Enrico Lanzetti karmester és Elizabeth O'Leary leánya. Ez nem normális, mondta anyja. Apa azt mondta: különleges kislány ez, különleges – ismételtette meg egy ideig, majd fától borult az én különlegességemre. Mások úgy látták, hogy az a gyerekklány egy kis furia, akit, ha bezártak a szobájába, egyfajta személyes felszabadítási harcot vívott tárgyakkal dobálódzva. Nem beszél, nem hallgatta a zenét, de játszik a zongorán, dobol az asztalon és a poharakon. Az evészközöket fegyverként használja, olyankor egy láthatatlan törpével beszélget.

Az igazság az, hogy Diletta egy riadt kreatúra volt, aki sokat meghallott, de őt nem hallgatta meg senki. Állandóan valami baleset ért. Orvosok, gyógyszeresek, nehéz természetű gyerekek nevelőintézetei, vagyis minden olyan kényszerítő eszköz, melyet a felnőttek használnak azáltal szemben, akik megérteni nem tudnak. Eközben a gyermek belső világában egy fantasztikus világegyetem táru fel. Olyan úton próbálkozik haladni, ahol a „mátság“ és a képzelet nem más, mint eszköz arra, hogy legyőzze a félelmeit, az erőszak, a magány és a halál okozta szorongást.

Patrizia Bisi Rómában született és ma feljávta tartózkodik Olaszországban, az Egyesült Államokban és Népalban. Matematikus, kiadó, aki dolgozott Bostonban a Writing and Humanistic Studies programban. Első könyvét álneven írta.

ROBERTO ALAIMO

A LIÚ VOLT A TETTES

A helyszín Palermo, a Kalsa negyed, egy koszos, sötét ház harmadik emeleté. Amint azonban kinyílik a Ciraulo család lakásának ajtaja, azonnal a szikrázó tisztaság öltik a szemünkbe. Mert a tisztaságra a Ciraulo család mindig is sokat adott.

Nicola Ciraulo, a családfeje, egy TÁHAM, vagy is egy Társadalmilag Hasznos Munkás, a szakszervezeti mozgósítások és a feketemunka professzionistája. Ő az egyetlen, aki valójában dolgozik is abban a családban, melynek alkotóelemei: a szülei – az elhallgattai egy pillantra sem képes, nyomozó Rosa asszony és férje, a leírhatatlan Fonzio –, a felesége, Loredana és a húszéves fiuk, Tancredi. Pár évvel korábban volt még egy lányuk is, vidám és szemtelen kislány volt a szegény kis Serenella...

Roberto Alaimo Palermóban született 1959-ben. Művei közül említik meg a Feltételezett holtak szicíliai almanachja (Battaglia Kiadó,

ROBERTO ALAIMO

È STATO IL FIGLIO

Palermo, quartiere della Kalsa, terzo piano di un palazzo sporco e buio: ma aprendo la porta di casa Ciraulo si nota subito lo scintillio del pulito. Perché la famiglia Ciraulo ci tiene, alla pulizia.

Nicola Ciraulo, il capofamiglia, è un Ellessù, Lavoratore Socialmente Utile, ossia un professionista delle mobilitazioni sindacali e dei lavori in nero: ed è anche l'unico che più o meno lavori, in una famiglia composta dai suoi genitori-l'oprimente signora Rosa, che non tace un istante, e l'ineffabile marito Fonzio-, da sua moglie Loredana e dal figlio ventenne, Tancredi. Fino a qualche anno fa c'era pure un'altra figlia, una bambina allegra e prepotente, la povera Serenella....

Roberto Alaimo è nato a Palermo nel 1959. Tra i suoi libri: *Almanacco siciliano delle morti presunte* (Edizioni della battaglia, 1997), *Le scarpe di Polifemo* (Feltrinelli, 1998), *Notizia del disastro* (Garzanti, 2001) *Cuore di madre* (Mondadori, 2003) e *Nuovo repertorio dei pazzi della città di Palermo* (Mondadori, 2004).

ALBERTO BEVILACQUA

TU CHE MI ASCOLTI

La figura della madre, Lisa, spicca già in una narrazione di Bevilacqua che, apparsa nel 1995, fu accolta da un grande successo di pubblico: *Lettera alla madre sulla felicità*. In quell'opera lo scrittore, fatto oggetto di una persecuzione assurda che mise a rischio la sua stessa vita (per aver scoperto che i delitti del mostro di Firenze erano da attribuirsi a una 'banda'), si rivolgeva alla madre, con lettere mai spedite, per salvarsi psicologicamente.

Lisa muore un anno e mezzo fa. Per lo scrittore il senso di sradicamento è assoluto, in sopportabile. Bevilacqua torna a rivolgersi alla madre, sicuro che lei possa ascoltarlo, da oltre il confine ultimo della vita.

Il percorso narrativo e poetico di Alberto Bevilacqua comincia a vent'anni con *La polvere sull'erba* (Einaudi, 2000), romanzo scoperto da Leonardo Sciascia ma che allora non vide la luce per un intervento censorio, e continua fino ai maggiori successi, tra i quali: *Il curioso delle donne*, *I sensi incantati*, *L'Eros*, *Lettera alla madre sulla felicità*, *Gli anni struggenti*, *Viaggio al principio del giorno*, *Attraverso il tuo corpo*, *La Pasqua rossa*, oltre, naturalmente, a *La Califfa*, *Questa specie d'amore* (premio Campiello 1966), *L'occhio del gatto* (premio Strega 1968). L'ultima raccolta della sua ricca produzione poetica è *Legame di sangue*, uscita nello Specchio mondadoriano nel 2003.

1997); Polifemio cipoi (*Feltrinelli*, 1998); Az A szerencsétlenség híre (*Garzanti*, 2001); az Anyai sziv (*Mondadori*, 2003) és a Palermo város bolondjainak repertoárja (*Mondadori*, 2004) című kötetek.

ALBERTO BEVILACQUA

TE, AKI HALLGATSZ ENEM

Lisa, az anya figurája már feltűnt Bevilacqua munkássága során 1995-ben. Nagy siker aratott akkor a Levél anyámnak a boldogságról című kötet. Abban a műben egy abszurd üldözés történetét írja le, melyben saját élete is veszélybe került (felfedezte, hogy a firenzei széjny bűncselekményei egy bűnbanda számlájára írhatók). Soha el nem küldött levelekben fordul édesanyjához, hogy legalább lélekben megmeneküljön üldözöttil.

Lisa másfél éve halt meg. Az ő teljes mértékben elveszti kapaszkodóit, gyökereit és ez számára elviselhetetlen. Bevilacqua ebben a könyvében írja az anyához fordul, mert biztos abban, hogy ő meghallgatja, még az élet végső határain túlról is.

Alberto Bevilacqua írói és költői életjára hűszere korában kezdődik, amikor megírja a Por a fűben (Einaudi, 2000) regényt és Leonardo Sciascia felfedezte őt. Akkor bizonyos cenzurális okokból a könyv nem jelent meg, de munkássága haladt előre a legnagyobb sikerek felé: Aki kíváncsi a nőkre, Varázslatos érzelmek, Erosz, Levél anyámnak a boldogságról, Romboló évek, Utazás a nap kezdete felé, a Kaliffa, Ez a szerelemfélé (Campiello Díj 1966), Macskaszem (Strega Díj 1968). Költészeti alkotásainak utolsó gyűjteménye a Véségi kapcsolat című kötet, mely a Mondadori Kiadó Tükör sorozatában jelent meg 2003-ban.

ALESSANDRO PIPERNO

A LEGROSSZABB SZÁNDÉKKAL

A gazdag római zsidó család, a Sommiók hőskölteleményét írja le a regény a fekezhetetlen Bepy nagypapa és üzletársa Nanni Cittadini hősi időszakától indulva – az általuk diktált könyörtelen versenyfutású módon befolyásolja később az örökösök sorsát is – egészen a zilált sorsú unoka, Daniel, sokkal kevésbé nagyszülő és dicsőséges korszakáig.

A hatvanas évek hőseinek életteli kalandjai, szerelmei, féltelmei, áruháza az ő aranyfű és puhány leszámazottaitnak történetét jelenek fel a könyvben, fiataloké és öregeké, ősi és félkapaszkodó családoké, szerencséseké és tönkrementeké. Ünnepek következnek ünnepre, botrány a botrányra, mindez egy nagyvívó és szórakoztató regényben. A történetet Daniel meséli el, ez a „reményvesztett kamasz”, aki éppen ezért a „hípkritika erkölcsészszerepében tetszeleg, mintha Cromwell, Savanarola és Tartuffe alakjainak keresztjezéséből jött volna létre”.

Alessandro Piperno Rómában született 1972-ben, és ma is ott él. Francia irodalmat tanít Tor Vergatában. Szerkesztője a Nuovi Argomenti című folyóiratnak. Megjelentetett egy esszéit Proust az antizsidó (Franco Angeli, 2000) címmel. Ez az első regénye.

ALESSANDRO PIPERNO

CON LE PEGGIORI INTENZIONI

L'epopea dei Sonnino, ricca famiglia di ebrei romani, dai tempi eroici dello sfrenato nonno Bepy e del suo socio Nanni Cittadini - la cui irriducibile competizione peserà in modo fatale sui rispettivi eredi - ai giorni assai meno grandiosi dello sgangherato nipote Daniel.

Le avventure, gli amori, le ossessioni e i tradimenti degli eroi vitalisti degli anni Sessanta e dei loro rampolli dorati e imbelli, dei giovani e dei vecchi, delle famiglie antiche e dei parvenu, dei fortunati e dei falliti, si succedono di festa in festa, di scandalo in scandalo, in un romanzo spettacolo. Tutto è narrato dalla voce di Daniel, di questo „adolescente disperato”, di questo „moralizzatore ipocrita, quest'incrocio tra Cromwell, Savanarola e Tartuffe”.

Alessandro Piperno è nato a Roma, dove vive, nel 1972. Insegna letteratura francese a Tor Vergata. È redattore di *Nuovi Argomenti*. Ha pubblicato il saggio *Proust antiebreo* (Franco Angeli, 2000). Questo è il suo primo romanzo.

Who isn't interested in novels for summer that offer vivid stories of life animated by diverse situations and adventures? Director Marianacci recommends eleven such Italian novels by fine writers: *L'imperfezione dell'amore* (The Imperfection of Love) by Camilla Borsani, an analysis of the psychology of couples; *La luna di Malcontenta* (Malcontenta's Moon) by Giampaolo Rugari, which portrays the gloom of unrequited love; *Labilità* (Fleetingness) by Domenico Starnone, about the risks of living a parallel life; *La croce tatolata* (The Tatooed Cross) by Renzo Paris, a voyage into the past to clear up the obscurities of a college professor's existence; *Foto Morgana* (Morgan le Fay) by Gianni Celati, a story based on the contrast between reality and imagination; *Malvarosa* by Raffaele Nigro, in which the protagonist discusses his native land with a friend during a period of confinement; *Colomba* di Dacia Maraini, a delightful story about the mysteries shrouding the disappearance of a little girl; *Daimon* by Patrizia Bisi, which recounts the story of a slightly eccentric young girl who uses her imagination to overcome her fear and defend herself from the evils of the world; *E' stoto il figlio* (It Was the Son) by Roberto Alagna, a witty story about the life of a Sicilian family; *Tu che mi ascolti* (You Who Listen to Me) by Alberto Bevilacqua, in which the author attempts to solve his own sanity by asking his mother Lisa for help; and, finally, *Con le peggiori intenzioni* (With the Worst Intentions) by Alessandro Piperno, the epic story of a rich family of Roman Jews as told by the odd nephew Daniel.